

føre. Man har ikke naaet det i det fulde Maal, man kunde ønske, fordi man, naar der skulde opnaas et praktisk Resultat af Arbejdet, maatte tage alt fornødent Hensyn ogsaa til modstaaende Anskuelser, og fordi disse modstaaende Anskuelser, som alle vide, netop have været meget stærkt oppe i de senere Aar. Der er en Række Varegrupper, hvorom det ikke lykkes Toldkommissionen at komme til Enighed, og med Hensyn til hvilke man derfor indtog Standpunkt efter noget andre Principper end paa de Omraader, hvor man naaede til Enighed. Hvert Parti indtog her sin Stilling og forbeholdt sig at forhandle i Rigsdagen om at komme til et praktisk Resultat. For disse Varegrupper Vedkommende, navnlig Papir og Manufakturvarer, Varer af Hud og Skind foruden forskellige andre, har man i Folketingets Toldudvalg optaget Arbejdet og ud fra de samme Grundbetragtninger, som vare de ledende i Toldkommissionen, har man der tilstræbt og naaet et Resultat, som jeg mener i alle Maader er godt og forsvarligt. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører fremhæve, at man i ganske særlig Grad har ønsket at stille sig varsom over for det lille Haandværk, som jo i det nuværende Samfund kæmper saa haardt for sin Eksistens baade mod Storindustriens og med Udlandets Konkurrence. Man har derfor, som sagt, her vist den største Nænsomhed. Man har lettet det lille Haandværk Stillingen ved at gøre dets Raaprodukter og Hjælpstoffer billigere, og man har kun med varsom Haand rørt ved dets Bestyttelse. Derimod har man ganske vist ment, at der var forskellige Omraader paa Storindustrien, hvor Bestyttelsen var alt for urimelig høj, og hvor der nok kunde tages noget deraf bort, uden at man derfor i mindste Maade udsatte den vedkommende Virksomhed for Ruin. Jeg tillader mig at mene, at det Resultat, man paa denne Maade er naaet til gennem Udvalgsflertallets Indstillinger, og som i det væsentlige, navnlig hvad de bestyttende Satter angaar, har faaet den højtærede Finansministers Billigelse, vil, hvis dette Forslag bliver til Lov, i høj Grad lette og udvikle al sund og fornuftig Virksomhed her i Landet. Jeg skal som et Eksempel blandt mange nævne en Virksomhed, som har naaet en ikke ringe Udvikling her i Landet og vil kunne naa en endnu langt større, nemlig Stibsbyggeriet særlig Jærnstibsbyggeriet. Der er ingen Tvivl om, at hvis denne Toldlov træder i Kraft, vil der for Jærnstibsbyggeriet og i det hele taget for alle livskraftige Grene af Jærnindustrien komme bedre Tider. De ville

i alle Maader blive langt mere konkurrence-dygtige over for Udlandet, samtidig med at deres Produkter ikke forbyres her i Landet, og dette er sket gennem en Medsættelse paa Raaproduktet og en tilsvarende Medsættelse paa det færdige Produkt. — Jeg maa ligesom den ærede Ordfører udtale, at jeg har ikke — det gælder i det hele taget os, der have siddet i Udvalget som tidligere Medlemmer af Toldkommissionen — betragtet, hvad man i Toldkommissionen er bleven enig om, som et Ultimatum. Man har vist aldrig set en Kommissions Arbejde komme ned her i Rigsdagen og blive vedtaget en bloo, uden at dette Ting og det andet Ting have ment sig berettigede til at gøre visse Forandringer deri. Med samme Frihed have vi stillet os over for Toldkommissionens Resultater og paa forskellige Punkter ændret selv det, hvorom der var Enighed der. Jeg anser — det er jeg nødt til at tilføje som en personlig Bemærkning — ikke alle disse Ændringer som Forbedringer. Jeg fastholder, at jeg personlig vilde have foretrukket den højere Satsbestatning, som man i Toldkommissionen var bleven enig om, mod til Gengæld at give Toldfrihed for Kaffe. Jeg er imidlertid gaaet med til Flertallets Indstillinger, fordi jeg ikke har særlige principelle Indvendinger imod dem og derved har funnet imødekomme andre Anskuelser. — Ogsaa jeg maa da endelig udtale min største Anerkendelse af det loyale Samarbejde, der har fundet Sted i Udvalget — min Anerkendelse af den offentlige gode Vilje der har været tilstede saa vel fra dette Tings Flertal som fra den høje Regering til at komme til praktiske Resultater og til at komme ud over denne vanskelige Sag, som nu har været forhandlet her i Lovgivningsmagten i snart en Menneftaalder. Skulde man rette denne Tak særlig til nogen, maatte det være to Mænds Navne, der her maatte nævnes. Frem for alle er det den højtærede Finansminister, som jo ogsaa den ærede Ordfører ydede al Anerkendelse, men jeg vil hertil føje den ærede Ordførers Navn, der saa nær og saa nøje er knyttet til Toldbevæggelsens Historie her i Landet, og som ikke vil være mindre nær og mindre smukt knyttet dertil for Fremtiden efter det Arbejde, han har udrettet i Udvalget, og hvorved han samtidig med at fastholde sine Principper med samme Overbevisningens Trostab, som tidligere tillige har vist sig at være den praktiske Mand, for hvem det først og fremmest har været om at gøre at naa et praktisk Resultat i den Retning, som han anser for den rigtige, om